

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὸ βασιλικὸν δεῖπνον.—Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἐδόθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις μέγα δεῖπνον, εἰς δὲ μετέσχον μετὰ τῶν μελῶν ἀμφοτέρων τῶν βασιλικῶν οἰκογενειῶν, καὶ τῶν θεραπειῶν τῶν καὶ ἄλλα ἐξέχοντα ἐν τῇ πολιτικῇ πρόσωπα, ὧν ὅλων ὁ ἀριθμὸς ἔφθανε μέχρι τῶν ἑκατὸν τριακοντα.—Ἐκ τῶν κεκλημένων, ἔφεραν τὰ δανιὰ παρὰσημα οἱ μὲν κύριοι Βούλγαρης, Κουμουνδούρος, Κανάρης καὶ Π. Δεληγιάννης τὸν Μεγαλόσταυρον, οἱ δὲ κύριοι Ζαήμης καὶ Δ. Γρίβης τὸν Σταυρὸν τῶν Γαξιάρχων. Τὸν ἐλληρικὸν δὲ Μεγαλόσταυρον ἔφερεν ὁ κ. Δ. Χρασιτίδης. Εἰς τὴν τράπεζαν ἐκάθησαν ὡς ἐξῆς:

Ἐν τῷ κέντρῳ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανίας, δεξιὰ δὲ αὐτοῦ ἡ βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων Ὁλγα, καὶ ἐξ εὐωνύμων ἡ βασίλισσα τῆς Δανίας. Εἰς τὸ πλάγι τῆς Βασίλισσης Ὁλγας ἐκάθισαν κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειρὰν: ὁ βασιλόπαις Βαλδεμάρ—ἡ σύζυγος τοῦ πρωθυπουργοῦ Κ. Ζαήμη—ὁ πρέσβυς τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας Κ. Βάγνερ—ἡ σύζυγος τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς Κ. Χατζίσκου—ὁ πρέσβυς τῆς Αὐστρίας Κ. Χαϊμερλέ—ἡ Κυρία Σαβούρφ—ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας Κ. Στούαρτ—ἡ Κυρία Φρανσίς σύζυγος τοῦ πρέσβους τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς—ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας Κ. Μιλιοράτης—ἡ Κυρία Εἰδεστάν—κλπ.—δεξιὰ τῆς βασιλομήτορος ἐκάθισαν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος—ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Θύρα—ὁ πρωθυπουργὸς Κ. Ζαήμης—ἡ Κυρία Χαϊμερλέ—ὁ πρέσβυς τῆς Βουλῆς Κ. Χατζίσκος—ἡ Μεγάλῃ Κυρία τῆς Βασίλισσης Κ. Β. Ν. Θεοχάρη—ὁ πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας Κ. Σαβούρφ—ἡ Κυρία Μιλιοράτη—ὁ πρέσβυς τῶν Ἑν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς—ἡ Μ. Κυρία τῆς βασίλισσης τῆς Δανίας Κ. Ὁξχόλμ—ὁ κ. Θ. Π. Δηληγιάννης—ἡ Κυρία Φίλωνος, σύζυγος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.—ὁ πρέσβυς τῆς Σουηδίας κλπ. Κ. Εἰδεστάν—Ἀπέναντι τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας ἐκάθισεν ὁ αὐτάρχης Κ. Ῥοδόσταμος, καὶ ἐκ δεξιῶν μὲν αὐτοῦ οἱ Κύριοι Κανάρης—ὁ σταυλάρχης τῆς Δανίας—Δ. Χρασιτίδης—Σμολόνσκις—Δ. Γρίβας, ταγματάρχης καὶ βουλευτὴς Ἀκαρνανίας—Προβιλέγγιος κλπ.—ἐξ ἀριστερῶν δὲ (τοῦ σταυλάρχου κ. Ῥοδόσταμου) οἱ Κύριοι Βούλγαρης—Κουμουνδούρος—Σκ. Σούτσος κλπ.

Ἐν τῷ μέσῳ, ἐκατέρωθεν, ἦσαν οἱ λοιποὶ ὑπουργοί, αἱ ἀρχαὶ τῆς πρωτευούσης οἶον, ὁ νομάρχης κ. Δρακόπουλος, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Π. Σ. Κυριακός, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Βουγιούκας, ὁ πρέσβυς καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου Βάλδης καὶ Προβιλέγγιος, ὁ πρέσβυς καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἐφετείου Πασ. Ἀλεξανδρόπουλος καὶ Δ. Ἑμμανουήλ, οἱ γραμματεῖς τῶν πρεσβειῶν ἐξ ὧν οἱ τῆς Αὐστρίας (κ. Πουεβάλδ) καὶ Ῥωσσίας (κύρ. Περσιάνης) μετὰ τῶν συζύγων αὐτῶν, ἃ ἄλλα ἐπίσης στρατιωτικὰ κλπ, πρόσωπα. Μετὰ τὸ δεῖπνον οἱ βασιλεῖς καὶ αἱ βασίλισσαι τῆς Ἑλλάδος καὶ Δανίας ἐπλησίασαν καὶ συνωμίλησαν μετὰ πλείστων ἐκ τῶν κεκλημένων πάντων ἡ δέως, εὐπροσηγόρως καὶ ἐπιχαρίτως περὶ τὴν δεκάτην δὲ ὥραν τῆς νυκτός, ἀποχωρησασάν τῶν ΑΑ. ΜΜ., διελύθη ἡ συνάθροισις.

— Ἐν τῇ χθρσινῇ τῆς Βουλῆς συνεδριάσει ἐπεκυρώθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῶν Σπετσῶν, Ὀλυμπίας καὶ Πατρῶν, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν χηρευουσῶν βουλευτικῶν θέσεων, καὶ οὕτως ἀνεγνωρίσθησαν νόμιμοι βουλευταὶ Πατρῶν μὲν ὁ κ. Δ. Ἰω. Ἀντωνόπουλος, Σπετσῶν ὁ κ. Α. Θεοχάρης καὶ Ὀλυμπίας οἱ κύριοι Α. Δ. Κανελλόπουλος καὶ Κατσίας.

— Περὶ τὰ διακόσια ἄτομα ἐλευθεροκοινώνησαν προ-

χθὲς, τελέσαντα τὴν ἐνδεκαήμερον καθαρσίν των ἐν τῷ λοιμοκαθαρνηρίῳ τοῦ ἀγίου Γεωργίου.

— Πολλὰ παράπεινα, εὐλογα καὶ δίκαια, ἐκφέρονται ἀπὸ μέρους τῶν κατοίκων διὰ τὴν ἑλλειψιν τοῦ δι' ἀερίο-φωτος φωτισμοῦ ἀπὸ τόσων ἡμερῶν. Ἡ ἐταιρία ἐφάνη ἐλλιπὴς τῶν πρὸς τὸν δῆμον υποχρεώσεων τῆς τὸ πρᾶγμα πρέπει, τέλος πάντων, νὰ θεραπευθῇ μίαν ὥραν ἀρχήτερα, καὶ δὲν εἶε διόλου πρέπον νὰ ὑποφέρῃ ὁλόκληρος πόλις ἐκ τῶν οικονομικῶν ἢ ἄλλων δυσχερειῶν τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ ἐργολάβου.

— Εὐχαρίστως ἀναφερόμεν ὅτι οἱ ἐν Ὀδησσῷ καὶ ὅχι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὡς ἀνέφερον ἐφημερίς τις) ἀδελφοὶ Ἀλέξανδρος καὶ Ἰωάννης ἐτιμήθησαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μὲ τὸ παράσημον τοῦ Σωτήρος διὰ τὰς παντοειδεῖς πρὸς τὸ Πανελλήνιον προσφοράς καὶ συνδρομάς των, τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς ἔκαμαν καὶ ἐξακολουθοῦν κάμνοντες.

— Τὴν παρελθούσαν τετάρτην ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη ὁ ἐκ τῶν διασήμων ὑπαλλήλων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους Ναῖλ Μουσταφᾶ πασᾶς ὁ ἐπονομαζόμενος Κηριτλής. Ὁ Μουσταφᾶ πασᾶς ὠρᾶτο ἐκ Κοριτσᾶς τῆς Ἠπείρου, ἐνθα ἐγεννήθη τῷ 1796, ὥστε ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν. Τοῦ στρατιωτικοῦ του σταδίου ἤρξατο ἐν Χειζάζ, βραδύτερον δὲ, τῷ 1821, συνώδευσεν τὸν θεῖόν του Χασσᾶν πασᾶ διεδέχθη αὐτὸν ἐν τῇ διοικήσει τῷ 1823, τῷ δὲ 1832 διωρίσθη νομάρχης Κρήτης, ὅθεν καὶ τὸ ἐπώνυμον αὐτοῦ Κηριτλής. Τῷ 1841 τῆς Κρήτης μεταβάσας εἰς τὴν δι-καιοδοσίαν τῆς Πύλης, ὁ Μουσταφᾶ πασᾶς προσεκληθὲν εἰς Κων/πολιν τῷ 1850 καὶ ἀλληλοδιαδόχως ὠνομάσθη μέλος τοῦ συμβουλίου Τανζιμάτ καὶ τῆς δικαιοσύνης, πρέσβυς τοῦ συμβουλίου τούτου καὶ Μ. Βεζύης ἀπὸ τοῦ μαΐου 1853 μέχρι τοῦ ἰουνίου 1854. Τῷ 1866 κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης ἀπεστάλη εἰς εἰρήνευσιν τῆς νήσου, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲν κατώρθωσεν ἕνεκα τῶν περιστασέων. Ὁ Μουσταφᾶ Ναῖλ πασᾶς ἀφίνει 5 υἱοὺς πάντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους.

α— Περσικὴ τις οἰκογένεια φεύγουσα ἐσχάτως τὸν λιμὸν ὠδοιπόρει περὶ πρὸς Βουδὲρ Ἀδᾶς σκοπεύουσα νὰ μεταβῇ ἐκεῖθεν εἰς Βαμβάην. Καθ' ὁδὸν ἀπέθανεν ὑπὸ τῆς πείνης ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας· ὅταν δ' ἔφθασεν αὕτη εἰς Βουδὲρ, ἠσθένησε καὶ ἡ κόρη, ἥτις μετ' οὐ πολὺ ἔμεινεν ἄπνους ὡσεὶ νεκρά. Ἡ δυστυχὴς μήτηρ κοπτομένη καὶ ὀλοφυρομένη ἀφῆκε τὴν ἄπνουν αὐτῆς κορὴν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς δοῦσα ὀλίγα χρήματα εἰς τινὰ Πέρσιν ἵνα φροντίσῃ περὶ τῆς ταφῆς τῆς καὶ ἐξηκολούθησε τὴν εἰς Βαμβάην πορείαν τῆς. Ὅταν ἔφθασεν ἐκεῖ διηγεῖτο τὰς συμφοράς τῆς, ὅτε γυνὴ τις γνώριμος τῇ λέγει, ὅτι ἡ κόρη τῆς ζῇ καὶ ὅτι καὶ αὕτη εὐρίσκεται εἰς Βαμβάην. Ἡ μήτηρ δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ τοῦτο ἀφοῦ, ὡς ἐνόμιζεν, ἡ κόρη τῆς εἶχεν ἤδη ἀποθάνει καὶ ταφῇ ὑπὸ τοῦ Πέρσου. Ἀλλ' ὅταν τῇ παρουσίασεν ἡ φίλη τῆς τὴν θυγατέρα τῆς, τότε μήτηρ καὶ κόρη ἐρρίφθησαν εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων καὶ ἔκλαιον διὰ τὴν ἀνέλπιστον ταύτην συνάντησιν. Φαίνεται ὅτι ὁ Πέρσης λαβὼν τὰ ἀργύρια δὲν ἐφρόντισε περὶ τῆς ταφῆς τῆς νέας, ἥτις ἐκτεθειμένη ἐπὶ τῆς ἐρήμου ἀκτῆς ἐζωογονήθη ὑπὸ τῶν θερμῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων καὶ ἐξηκολούθησε μόνη τὸν δρόμον τῆς. (Πρόδος)

— Εἰ δὲ ἡ σελὴ ἐκ ὁράκης.—Αἱ ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Θράκης λαμβανόμεναι εἰδήσεις ἀναγγέλλουσιν οὐχὶ εὐάριθμα δυστυχήματα ἐπελθόντα ἕνεκα τοῦ ἐπελθόντος δριμυτάτου χειμῶνος. Ὁ ἀνεμὸς, αἱ βροχαὶ καὶ ἡ χιὼν ἐπῆνεγκαν ἐν ταῖς χώραις ταύταις σπουδαίας ζημίας καὶ καταστροφάς. Ἐτι δὲ ἀναγγέλλεται ἐκ Βαλλίουπόλεως ὅτι

τὴν 30 τοῦ παρελθόντος συνέβη ἰσχυρὸς σεισμὸς περὶ τὴν 8 ὥραν τῆς πρωῆς. Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει σφοδρότατος νότιος ἄνεμος κατέστρεψε διάφορα καφενεῖα καὶ πεπαλαιωμένους οἰκοδομὰς κειμένους κατὰ τὴν παραλίαν. Εἰς δὲ τὸ ἐσωτερικὸν πολλοὶ ἄνθρωποι εὐρέθησαν νεκροὶ ἐκ τοῦ παγετοῦ πλησίον τοῦ Κουρὰν Δάγ. Περιόδευται ἀναχωρήσαντες ἐξ Ἀδριανουπόλεως δὲν ἡδυνήθησαν νὰ φθάσωσιν εἰς Καλλιούπολιν εἰμὴ μετὰ δεκάημερον χρονοτριβήν.

Τὸ ταχυδρομεῖον Ἀδριανουπόλεως ὅπερ συνήθως ἀφικνεῖται εἰς Καλλιούπολιν τὴν Κυριακὴν, μόλις ἡδυνήθη νὰ φθάσῃ τὴν νύκτα τῆς τρίτης πρὸς τὴν τετάρτην.

Βαχάτως ἀπεστάλη εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως ταύτης πλοῖόν τι αὐτοκρατορικὸν ὅπως σταθερῶς διαρκῶς καὶ παλαδάνῃ τὰ φημάνια τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καταπλεόντων πλοίων, τοῦθ' ὅπερ ἐγένετο τέως ἐν Ἑλλησπόντῳ. Τὸ διὰ τὴν ἐν λόγω ὑπηρεσίαν πλοῖον τοῦτο εἶναι τὸ σκάφος τοῦ παλαιωθέντος ἀτμοπλοίου «Πεῖκη Σεβέκτη», ἄνευ ἰστῶν καὶ ἄνευ μηχανῆς. Τὴν πρωτὴν τῆς 6[18] τρέχοντος τὸ σκάφος τοῦτο ὀλίγου δεῖν ἐρρίπτετο εἰς τὴν ξηρὰν ὑπὸ τοῦ πνέοντος σφοδρότατου βορείου ἀνέμου· αἱ δύο μικραὶ αὐτοῦ ἄγκυραι ἐφ' ὧν ἡρέιδετο ἀπωλέσθησαν, τὸ δὲ πλοῖον, εἰν δύνатаι νὰ ἐπονομασθῇ οὕτω, ἐκυμαίνεται τῆδε κακείσῃ ὑπὸ τῆς φορᾶς τοῦ ἀνέμου, ὅτε εὐτυχῶς ῥυμουλκὸν τι ἀτμόπλοιον ἐπῆλθεν εἰς ἀρωγὴν καὶ κατάρθωσε μετὰ μεγίστης δυσκολίας νὰ ἐπαναγάγῃ αὐτὸ εἰς τὴν θέσιν του.

— Βίδησεις ἐξ Ἀλβανίας — Τὰς ἐπομένας εἰδήσεις ἐπιστέλλουσιν ἐκ Σκουτάρως τῆς Ἀλβανίας ὑπὸ χρονολογίαν 5 Δεκεμβρ.

«Αἱ νειστεῖαι τοῦ Ῥαμαζανίου ἔλθον σχεδὸν χωρὶς οὐδεὶς φόβος νὰ διαπραχθῇ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ. Τοῦτο πρώτην φορὰν συμβαίνει, καθόσον ἄλλοτε ὁ μὴν οὗτος τῶν νειστῶν οὐδέποτε διήρχετο χωρὶς νὰ συμβῶσιν εἴκοσι τοῦλάχιστον δολοφονίαι ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Σκουτάρως. Ἡ ἡσυχία αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸ κάλλιστον μέτρον τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν κατοίκων. Ὁ διοικητὴς ἡμῶν ἐπανήλθεν ἐκ τῆς παρὰ τοῖς Μαδρίταις περιουσίας του, ἀφοῦ καθυσάχασε τὰς ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ταραχάς. Συνέστη προσέτι ἐν συμβουλίῳ ὅπερ ἐργάζεται μεθ' ἱκανῆς τάξεως, ὥς λέγεται καὶ εἰς ὃ ἀπευθύνονται πάντες ὅσοι ἄλλοτε ἀπένειμον μόνοι εἰς ἑαυτοὺς δικαιοσύνην. Ἡ Α. Β. ἐπιθεωρεῖ νῦν τὰς ὁρεινὰς χώρας τοῦ Χόττι, Κλεμεντῆ καὶ Σορέλλη, λέγεται δ' ὅτι πρὸς τὴν νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰ μεθόρια τοῦ Μαυροβουνίου. Αἱ ἀπὸ τινος πίπτουσαι ἀκατάπαυστοι καὶ βραγδαῖται βροχαὶ κατέστρεψαν τὰς ὁδοὺς ἡμῶν ὧν πολλοὶ ἀπέβησαν ἐντέλως ἀδιάβατοι. (Β.ζαντίς)

Δηλοποιήσας πλειστηριασμὸν ἀκινήτων ὀρφανῆς κληρονομίας.

Ἀριθμὸς ἐνεακοσιῶστος εἰκοστὸς πέμπτος 925.

Τῇ αἰτῇ τοῦ κυρίου Παναγιώτου Καρύδη ποτὲ Παύλου, κτηματίου, καὶ τῆς κ. Κυριακῆς χήρας τοῦ Γεωργίου Καρύδη ποτὲ Χαραλάμπους, ἐργαζομένης τὰ οἰκιακὰ, ἀμφοτέρων κατοίκων τῆς κώμης Μυλοποτάμου τοῦ δήμου Κυθηρίων, πολιτῶν Ἑλλήνων, ἐπιτρόπων τῶν ἀνηλίκων τέκνων τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου Καρύδη Χαραλάμπους, Παναγιώτου καὶ Μηνᾶ, καὶ συνετεῖα τοῦ ἀδ. 28 αὐγούστου ἐνεστώτος ἔτους ὑπ' ἀριθμὸν ἑκατοστὸν δέκατον τρίτον βουλευματος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου τῶν αὐτῶν ἀνηλίκων, καὶ τῆς ἐν Ναυπλίῳ τῶν Πρωτοδικῶν ἀποφάσεως τῆς 19 ὁκτωβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους ὑπ' ἀριθμὸν χιλιοστὸν ἑκατοστὸν ἐννεηκοστὸν, δυνάμει δὲ καὶ τῶν ἀρθρῶν 67 τοῦ περὶ ἀνηλίκων νόμου, καὶ τῶν 965, 1077 καὶ λοιπῶν σχετικῶν τῆς Πολ. Δικονομίας.

Γίνεται δημοσίᾳ γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν Κυριακὴν 16 τοῦ προσεγγίζοντος μηνὸς Ἰανουαρίου 1872 θέλουν ἐκτεθῇ εἰς ἐκούσιον πλειστηριασμὸν παρ' ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινόμενου συμβολαιογράφου Κυθηρίων Γεωργ. Ἰω. Δαρμάρου, ὡς ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τούτου τὰ ἐξῆς ἀκίνητα κτήματα, ἀνήκοντα τοῖς αὐτοῖς ἀνηλίκους

πρὸς πληρωμὴν πατρικῶν ὀφειλῶν, καὶ ἄφρα ἐκτιμήθησιν ὡς κατωτέρω κατὰ τὴν σχετικὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν. — Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος θέλει λάβει χώραν ἐνώπιον τῶν ρηθέντων ἐπιτρόπων, εἰς τὴν κώμην Μυλοποτάμου ἐνθα αἰνται τὰ κτήματα, εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ ἁγίου Σωζόντος, θέλει δὲ ἀρχίσαι ἀπὸ τῆς δεκάτης ὥρας τῆς αὐγῆς καὶ θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς.

Τὰ κτήματα ταῦτα θέλουσι πλειστηριασθῇ κατὰ τὴν ὡς κατωτέρω ἀριθμητικὴν σειρὰν τῶν, ἥ καὶ ἄλλως πως ὅπως ἐγκρίνωσι συμφερότερον οἱ αἰτούντες Ἐπίτροποι, καὶ ἐν ἡ ἐκτίμῃ τινῶν ἐξ αὐτῶν ἀρκέσῃ πρὸς πληρωμὴν τῶν πατρικῶν χρεῶν τῶν ἀνηλίκων, ὡς τότε θέλει ἐξακριβωθῇ. ὁ πλειστηριασμὸς θέλει παύσει δὲ τὰ λοιπά. Θέλουσι δὲ αὐτὰ πλειστηριασθῇ ἐν πρὸς ἐν καὶ κατακυρωθῶσιν εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα μετὰ παρέλευσιν πέντε λεπτῶν τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς τελευταίας προσφορᾶς, διδομένου τοῦ σημείου τῆς ἀπελευθέρσεως παρὰ τοῦ κήρυκος διὰ σκαπανίου ἢ κωδωνος. Ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν ὑπερθεματιστὴν ὑποχρεούμενον νὰ καταβάλῃ ἀμέσως πρὸς ἐμὲ τὸ τίμημα αὐτῆς εἰς μετρητά. Ὡς πρώτη δὲ προσφορὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσει ἡ τιμὴ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἰδίων ἀκινήτων.

Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γένωσιν ἀγορασταὶ νὰ παρουσιασῶσιν εἰς τὸν ὁρισθέντα τόπον τῆς δημοπρασίας τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν καὶ ὥραν αὐτῆς.

Ἔπονται τὰ πλειστηριασθὰς κτήματα:

α) Χωράφι εἰς θέσιν Ἀργαστήρια, πλησίον Δημητρίου Καρύδη ποτὲ Θεοδώρου, καὶ τῆς ὁδοῦ ἐκτιμηθὲν δραχμὰς 150.

β) Χωράφι εἰς θέσιν Καλύδια Πετριάνικα, πλησίον Δημητρίου Καρύδη ποτὲ Θεοδώρου καὶ Γεωργίου Καρύδη ποτὲ Τζανέτου ἐκτιμηθὲν δραχμὰς 180.

γ) Χωράφι εἰς θέσιν Καμάρα Πόρτα πλησίον τῆς ὁδοῦ, καὶ Δημητρίου Στρατηγοῦ, ἐκτιμηθὲν δραχμὰς 120.

δ) Χωράφι εἰς θέσιν Μερτολαγκάδαν, πλησίον Ἐμμανουὴλ Βλαχογένη ποτὲ Ἰωάννου, καὶ Κυριακῆ Ταμπάκη ποτὲ Παναγιώτου, ἐκτιμηθὲν δραχμὰς 180.

ε) Χωράφι εἰς θέσιν Φασούλα πλησίον τῆς ὁδοῦ καὶ Ἰωάν. Βλαχογιάννη ποτὲ Κώσσο ἐκτιμηθὲν δραχ. 60.

ς) Περιβόλι εἰς τοῦ Κοντοῦ τὸ Λαγκάδι μετὰ μίαν ἐλαίαν καὶ μίαν λεπονέαν, πλησίον Παναγιώτου στρατηγοῦ ποτὲ Γεωργίου καὶ τῆς ὁδοῦ, ἐκτιμηθὲν δραχ. 100.

ζ) Χωράφι χέρισ εἰς θέσιν Β'γλα πλησίον τοῦ βουνοῦ καὶ Δημητρίου Στρατηγοῦ ποτὲ Κοσμᾶ, ἐκτιμηθὲν δραχμὰς 30.

η) Ὑποκείμενον εἰς τὸ περιβόλι τοῦ Παύλου Καρύδη τοῦ Παναγιώτου, ἐκτιμηθὲν δραχμὰς 20.

θ) Ὑποκείμενον εἰς τὸ χωράφι τοῦ Ἰωάννου Καρύδη ποτὲ Παύλου, ἐκτιμηθὲν δραχ. 15.

ι) Ὑποκείμενον εἰς τὸ χωράφι τοῦ Δημητρίου Μαλάνου ποτὲ ἱερέως Ἐμμανουὴλ εἰς θέσιν τόπους, ἐκτιμηθὲν δραχ. 60. καὶ

ια) Ἀπότηνον χαλασμένον χωρὶς σέπασιν εἰς θέσιν Βρύσιν πλησίον τῆς ὁδοῦ, καὶ Γεωργίου Καρύδη ποτὲ Τζανέτου, ἐκτιμηθὲν δραχ. 200.

Τὸ ὅλον δραχ. 1115.

Ἡ παρούσα κοινοποιεῖται δις διὰ κηρύξεως εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ δήμου Κυθηρίων, τοιχοκολληθήσεται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὴν θύραν τοῦ ἐκείσε ἐιρηνοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ κείνται τὰ κτήματα, καὶ εἰς τὴν κατοικίαν τῶν ἀνηλίκων Καρύδη ἐν τῇ κώμῃ Μυλοποτάμου, θέλει δὲ καταχωρηθῇ δις εἰς τὴν ἐν Ναυπλίῳ ἐκδομένην ἐφημερίδα ἢ Ἀργολίς, ἢ ἄλλων τινῶν ἐφημερίδων τοῦ Κράτους. Ἡ δευτέρα κήρυξις καὶ καταχώρησις γενήσεται τῇ τριακοστῇ πρώτῃ (31) τοῦ ἰσταμένου.

Ἐγένετο ἐν Κυθήροις τῇ δευτέρᾳ δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀτακοσιοστοῦ ἐβδόμηκοστοῦ πρώτου ἔτους (1871).

Ὁ Συμβολαιογράφος Κυθέρων
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΑΡΜΑΡΟΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες εἰσεῖτι τὸ ἀντίτιμον τοῦ λαχείου τοῦ Μοναχοῦ Γαλακτίωνος νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὸ ἐντὸς τῆς ἐνεστώσης ἐβδομάδος, ὅπως ἐπισπύσῃ καὶ ἡ ἐκκύδευσις.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Βερμαϊκῆς ὁδοῦ κατάστημα τοῦ Θεοσ. Σαντοριναίου πωλοῦνται εἰς ἐκπεσμένας τιμὰς διάφορα ἐκλεκτὰ εἶδη κατὰλληλα διὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ἐορτῶν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες αὐτὰ προσέρχονται.

χάρις ομολογητέον, εἰς τὰ φιλάνθρωπικὰ αἰσθήματα τῶν ἐξευγενιζομένων ἡσθημάτων πιστῶν τοῦ Κορνίου.—εὐαρίθμων ληπτῶν, δὲν ἀμφιβάλλουσιν, ὅτι ταχέως θέλομεν ἀπαλλαγῇ ὁλοσχερῶς ὡς καὶ ἅπαντα ἡ Στερεὰ Ἑλλάς τῶν διακινδυνευουσῶν εἰσεῖν τὴν δημόσιον ἀσφάλειαν συμμοριτῶν.

Βε δὲ τοῦ αὐτοῦ τῆς Ὀθρυος μεταφέρωμεν τὰ ἀκόλουθα :

α Ἡ δημοσία ἀσφάλεια διατελεῖ (ἐν Λαμῖα) εἰς εὐχάριστον καταστάσιν. Αἱ ληστρικαὶ συμμορίαι ἐξακολουθοῦσι διαμένουσιν εἰς τὴν ὁθωμανικὴν ἐπικράτειαν· οὐδὲ μία ἐξ αὐτῶν, εἴτε μικρὰ εἴτε μεγάλη εθεάθη ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, οὐδὲ ἡ τοῦ Σπανοῦ ἢ τοῦ Καραγιάννη ἐφάνη εἰς κένεντα μέρος τῆς Δοκρίδος, Παρνασσίδος, Δωρίδος, ἢ Φθιώτιδος.

Πεταλῖαι ἢ Πεταλιόι.

Πολλὰ ἐγράφησαν τὰς ἡμέρας ταύτας περὶ τῶν περὶ τὴν Ἑβρῶϊαν νησιδίων αὐτῶν, ἀνηκόντων μὲν ἄλλοτε εἰς τὸν Κ. Ἰω. Παπαρηγόπουλον, πρῶτον Γεν. πρόξενον τῆς Ῥωσσίας ἐν Ἑλλάδι, περιελθόντων δὲ ἐσχάτως δι' ἀγορὰς τῷ Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων Γεωργίῳ.

Περὶ τῶν νησιδίων τούτων, ἅτινα καλοῦνται Πεταλῖαι ἢ κοινότερον Πεταλιόι, μεταφέρωμεν, πρὸς γνῶσιν τῶν ἀναγνῶσάν ἡμῶν, τὰ ἐξ ἑκ τοῦ συγγραμματος τοῦ Ἰακώβου Ρ. Ραγκλέ, τῶν ΒΕΛΛΗΝΙΚΩΝ τὰ ἐξ ἑς :

ΠΕΤΑΛΙΑΙ, τέσσαρες νησίδες παρακείμεναι τῇ νοτιοδυτικῇ παραλίᾳ τῆς Ἑβρῶϊας παρὰ τὴν Κάρυστον, κατὰ τὴν εἰσοδὸν αὐτῆς τοῦ Εὐρίπου, καὶ πρὸς δυσμὰς τοῦ ἀκρωτηρίου Γεραιστοῦ, ἡ μία ἐξ αὐτῶν, ἡ μεῖζων, ἐκαλεῖτο κυρίως Πεταλία, ὡς ἀναφέρει αὐτὴν ὁ Στράβων, «Γεραιστὸς δὲ καὶ Πεταλία πρὸς τὸ Σούνιον», ἐννοῶν, ὅτι εἰς τετρακμήνα πρὸς τὸ Σούνιον, οὐ ἀπέχουσι πολὺ πρὸς τὸ βόρειον ὃ δὲ περίπλους τᾶς Πεταλίας, ὡς ὀνομάζει αὐτὰς, εἰς ἀπόστασιν 400 σταδίων ἀπὸ τοῦ νοτίου ἀκρωτηρίου τῆς νήσου.—Μεταξὺ τοῦ ἀκρωτηρίου Γεραιστοῦ καὶ τῶν Πεταλιῶν εἰς ὃ μέγας κόλπος τῆς Κάρυστος.

* Πεταλῖαι—κοιν. Πεταλιόι ἢ γῆ τῶν νησιδίων τούτων ἐν ὀλίγον εὐφορος, μάλιστα τῆς μεῖζονος, ἥτις περιέχει καὶ πολλὰς χιλιάδας ἀγριελαιῶν, ὧν πολλὰ ἤδη ἐνεκεντρίσθησαν ἀντὶ δὲ τεσσάρων τῶν μνημονευομένων ὑπὸ τῶν συγγραφέων ἀριθμοῦνται δεκά. ὧν αἱ ἐξ εἰσὶν ὁλοτελῶς σκόπελοι.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐγράφοντο ἐν ἔτει 1854 περὶ τῶν Πεταλιῶν ἐπ' αὐτῶν ὅμως ὁ Βασιλεὺς προτίθεται νὰ κάμῃ πολλὰ πράγματα, ὅπως ἀποδώσῃ τὰ νησίδια χρήσιμα καὶ εἰς θήραν, εἰς κτηνοκομίαν, εἰς δένδροφυτεῖν καὶ ἄλλας ἐργασίας, ὧν εἶνε ἐπιδεκτικὸν τὸ ἔδαφος αὐτῶν. Ἦδη ἀπεστάλησαν ἐκεῖτε ὅ,τε Κ. Ν. Δαμασκηνὸς δικηγόρος τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ὁ ἀρχιτέκτων τῆς Σινάας ἀκαδημία Κ. Τοῖλλ ὅπως ἐνεργήσωσι τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐγκατάστασιν τοῦ νέου ἰδρυκτοῦ, τοῦ Βασιλέως ἡμῶν.

Ὁφθαλμιατρεῖον.

Συμπληροῦμεν ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ τὸν κατάλογον τῶν συνεινεγκόντων εἰς τὸ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΕΙΟΝ. ἀντὶ τῆς δαπάνης πρὸς προμήθειαν ἐπισκεπτηρίων διὰ τὸ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ :

Ἡ Κυρία Ἀσπασία Π. Γιαννοπούλου.

Ο Κ. Γ. Πραϊδης.

Ο Κ. Α. Καντανζόγλου, Ἀρχιτέκτων.

Ἡ Κυρία Ἀσπασία Κυπαρίση.

Ο Κ. Γ. Α. Ῥάλλης, Καθηγητῆς, καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Π. Λάμπρος.

Ο Κ. Ν. Μαυροκορδάτος καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Δ. Σουρμελής καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Φ. Γαλλιάν, Ὑποπρόξενος τοῦ Βελγίου, καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Παναγ. Ἀντωνιάδης καὶ ἡ Κυρία.

Ο Βαζών Τέστας.

Ο Κ. Α. Μελάς καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Α. Α. Κοντόσταυλος.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ο Κ. Θ. Ζαήμης, Πρωθυπουργός, καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Α. Βουγιούκας, Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας.

Ο Κ. Σκαρλάτος Σούτσος, Ὑποστράτηγος, καὶ ἡ Κυρία.

Ἡ Κυρία Ἐρρίετα Στουρνάρη.

Ο Κ. Στούαρτ, Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας.

Ο Κ. Α. Πάλλης, Καθηγητῆς, καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Κ. Η. Πλατὺς, Δικηγόρος.

Ο Κ. Ἰω. Χατζίσκος καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Π. Παπαρρηγόπουλος, Καθηγητῆς, καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Κ. Κοντογόνος, Καθηγητῆς.

Ἡ Κυρία Α. Καβανιάρη, Διευθύντρια τοῦ Ἀρσακείου.

Ο Κ. Ἰω. Δ. Καβαλιώτης.

Ἡ Κυρία Σμαράγδα Σούτση.

Ο Δουξ Τασέρ, Ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας.

Ο Κ. Δουχουσοῦ, Ἀκόλουθος τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας.

Ο Κ. Α. Ζίννης, Διευθυντῆς τοῦ Βρεφοκομείου.

Ο Κ. Ἐμ. Ῥοδοκανάκης.

Ο Κ. Γεώργιος Μαυροκορδάτος.

Ἡ Κυρία Μαρία Θ. Ῥάλλη.

Ἡ Κυρία Σοφία Βροῦκερ.

Ο Κ. Α. Σ. Βαρούχας, Πρόξενος τῆς Γερμανίας.

Ο Κ. Ν. Σιλήβεργος.

Ο Κ. Γ. Χρυσίδης.

Ο Κ. Φράνσις, Πρέσβυς τῆς Ἀμερικῆς.

Ο Κ. Ν. Α. Χατζόπουλος καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Θ. Ἡπίτης καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Κ. Μιχαήλ.

Ο Κ. Σταμ. Π. Τζιτζινιάς.

Ο Κ. Κ. Γ. Δουρούτης.

Ο Κ. Θεοδόσιος Κ. Λαμπαδάριος, Ἱατρός.

Ο Κ. Περικλῆς Ι. Σούτσος, Ἱατρός, καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Α. Σ. Βαρούχας, Διευθυντῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ φαρμακείου.

Ο Κ. Σέργιος Οἰκονόμου.

Ο Κ. Ἰω. Α. Σούτσος, Καθηγητῆς.

Ο Κ. Π. Ῥομπότης, Πρωτοπρεσβύτερος.

Ο Κ. Χ. Πρετεντέρης, Ὑπαλδός, Ἱατρός τῆς Α. Μ.

Ο Κ. Θ. Λεωνάρδος, Γενικὸς Διευθυντῆς τῶν Ταχυδρομείων.

Ο Κ. Ἀριστείδης Ῥάινεκ καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Ε. Ι. Κεχαγιᾶς, Ὑποδιοικητῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Κ. Γ. Π. Σκουζές.

Ο Κ. Μιλτιάδης Ἀξελός, Γενικὸς Πρόξενος τῆς Τουρκίας.

Ο Ἀββᾶς Παῦλος Γὰδ, Ἐπισκοπικὸς Ἐπίτροπος.

Ο Κ. Α. Ζ. Μάμουκας, Γενικὸς Γραμμ., καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Φούγκ, Ὑπασιπστής τῆς Α. Μ.

Ο Κ. Μ. Φ. Μαυρογορδάτος καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Δημήτριος Μαυροκορδάτος.

Ο Κ. Στ. Βούρος καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Π. Π. Ἀργυρόπουλος καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Δ. Κωνσταντίνου.

Ἡ Κ. Σ. Ν. Κωστή.

Ο Κ. Α. Ἀναγνωστάκης, Καθηγητῆς.

Ο Κ. Α. Βαρβάκης.

Ο Κ. Ἀδόλφος Ῥάινεκ καὶ ἡ Κυρία.

Ο Κ. Λουκάς Ῥάλλης καὶ ἡ Κυρία.

ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΑΘΗΝΗΣ, 21 Δεκεμβρίου 1871

Τηλεγραφήματα.

Βιέννη 27 δεκεμ.—Αί δύο βουλαί ήνεώχθησαν σήμερον. Οί λόγοι των προέδρων ποιούνται ιδίως μνείαν περί του συντάγματος. Αύτον αναγνωθήσεται υπό του αὐτοκράτορος ὁ λόγος τοῦ στέμματος.

Παρίσιοι, 28—Βεβαιούται ὅτι ἡ Πρωσία ἀπερρίσσει νὰ πέμψῃ στόλον εἰς Βρασίλιαν καὶ ὅτι συνεπεία τῆς εἰδήσεως ταύτης, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Βρασίλειας ἐπανέρχεται εἰς τὰ κράτη αὐτοῦ.

Παρίσιοι 27—Ὁ κ. Θιέρσος ἀποκρούει τὴν πρότασιν περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, βασιζόμενος ἐπὶ λόγων οικονομικῶν, πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν. Ὁ πατὴρ Ρόσελδ δέχεται τὴν ὑποψηφιότητα αὐτοῦ ἐν τῷ νομῷ Βάρ. Τὴν 1 ἰανουαρίου γενήσεται μεγάλη ὑποδοχὴ ἐν Βερσαλίαις. Ἡ τράπεζα δίδει 200 φρ. ὡς ἐξαμηνιαῖον μέρημα. Ὁ κ. Γουλάρδ, πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἐν Ῥώμῃ ἀναχωρεῖ ὅπως μεταβῇ εἰς τὴν θέσιν του κατὰ τὴν 10 ἰανουαρίου. Λέγεται ὅτι συνεπεία νέων συγκρούσεων ἐν τοῖς ὑπὸ τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων κατεχομένοις νομοῖς, οἱ Γερμανοὶ κατεκράτησαν ἄτομα τινὰ ὡς ὁμήρους.

Συνεπεία ῥήξεων μετὰ τῶν κατοίκων τῆς Βουζιέρης ἐν Ἀρδέναις, οἱ Πρώσοι ἔλαβον ἓνα ὄμηρον. Ἡ ἐπὶ τοῦ νέου νόμου τῆς τραπεζῆς ἐπιτροπὴ συνιστᾷ τὴν ἐκδοσιν γραμματίων μέχρι τοῦ ποσοῦ 300 ἐκ. Ὁ λόγος δὲν ἀπήγγειλεν ὁ κ. Θιέρσος περὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φόρου διήγειρε βαθεῖαν αἰσθησιν εἶναι δὲ πιθανὸν νὰ ἀπορριφθῇ σήμερον ἡ περὶ τούτου πρότασις. Ἡ συζήτησις περὶ τῆς εἰς Πιριόους ἐπανόδου γενήσεται μετὰ τὰς ἐκλογάς.

Τορκουαί 28—Ὁ πρῶν αὐτοκράτωρ Ναπολέον περιμένεται ἐν τῇ πόλει ἡμῶν.

Βιέννη, 28—Ὁ αὐτοκράτωρ ήνεώξε προσωπικῶς τὸ Βουνοβούλιον παρευρίσκετο δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἡ αὐτοκρατορία ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ ὁ Φραγκίτκος Ἰωσήφ ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἴδῃ παγιούμενον τὸν συνταγματικὸν βίον, κηρύττει ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰς τοὺς νόμους ὑπακοήν, καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ. Ὑπισχνεῖται ἀμέσους ἐκλογάς, προαναγγέλλει τὴν παρουσίαν νομοσχετικῶν διαρρυθμιζόντων τὰς μεταξὺ ἐκκλησίας καὶ πολιτείας σχέσεις καὶ ἄλλα ἀστυκὰ ποινικὰ καὶ ἀστυνομικὰ δικαιώματα. Ἀναφέρει ὡσαύτως, περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων, περὶ τῶν ληφέντων μέτρων πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, τοῦ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ κατωτέρου κλήρου. Προστίθηναι ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς εἰρηνοποιήσεως τῶν λαῶν τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον αἱ μετὰ τῶν ξένων δυνάμεων σχέσεις εἰσὶ φιλικώταται, ἐξ οὗ προεικάζεται ἡ διάρκεια τῆς εἰρήνης. Τελευτᾷ ἐπικαλοῦμενος τὸν πατριωτισμὸν ἀπάντων ὅπως ἐπιτελεσθῇ ἐν Αὐστρίᾳ ἡ ἔνωσις τῶν λαῶν, ἐπὶ τῶν εὐρύτερων καὶ μᾶλλον φιλελευθέρων βάσεων.

Ὁ αὐτοκρατορικὸς λόγος ἐχειροκροτήθη παρ' ἀπάντων.

Βερσαλλία, 28—Ὁ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φόρος ἀπερρίφθη.

Βελιγράδιον 29—Ἡ ἐφημερίς «Βίδοξδαν» ἐν ἄρθρῳ τινὶ ἐπιχειρεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ πραγματοποιήσις τοῦ πανσλαβισμού εἶναι ὄνειροπόλημα διότι ἕκαστος σλαβικὸς λαὸς ζητεῖ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν αὐτονομίαν του κατὰ τὰ ἴδια αὐτοῦ συμφέροντα.

Ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργείου.

Ἐν τῇ χθεσινῇ τῆς Βουλῆς συνεδριάσει ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ζαήμης ἐδήλωσεν, ὅτι κατέθετο ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Βασιλέως τὴν παραίτησιν αὐτοῦ καὶ τῶν συναδέλφων του, καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀσχολεῖται εἰς τὴν μόρφωσιν νέας Κυβερνήσεως. Μετὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην, οὕτω ῥητῶς καὶ σαφῶς ἐκφρασθεῖσαν, ἡ συνεδρίασις διελύθη, χωρὶς νὰ συζητηθῇ τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως.

Ἐπισήμως λοιπὸν βεβαιούται, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς 28 ὁκτωβρίου ἔδωκε τὴν παραίτησιν του ἀλλὰ μέχρι τῆς ὥρας δὲν ἔγεινε γνωστὸν ἐπὶ τίνα ἔπεσεν ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἡ ἐντολὴ τοῦ Στέμματος εἰς τὸν καταρτισμὸν νέου ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ. Εἶνε περιττὸν νὰ εἰπωμεν, ὅτι οἱ ὁπαδοὶ καὶ τῶν τριῶν τέως ἀνθυπουργικῶν ἀποχρώσεων ἀντιποιοῦνται ὑπὲρ αὐτῶν τὸν κλήρον σήμερον, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ φανῇ τίς ἔσται ὁ νέος πρωθυπουργός, καὶ ὅ τινι εἴλετο νὰ διαλύσῃ τὴν ὑπάρχουσαν Βουλήν καὶ νὰ διεξαγάγῃ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτῆς.

Ἡ δημοσία ἀσφάλεια.

Εὐχαρίστως ἀναγινώσκμεν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν Ἀμφίσσης καὶ Λαμίας, ὅτι ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἐξακολουθεῖ εἰς εὐάρεστον κατάστασιν. Κατωτέρω παρατίθεμεν ἀποσπάσματα ἐκ τῶν εἰρημένων ἐφημερίδων, πρὸς πληροφορίαν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν καὶ ἐν μὲν τῷ «Παρνασσῷ» ἀναφέρονται τάδε :

«Ἐν ταῖς ὁμοίαις τῆς Παονασίδος καὶ τῆς Δωρίδος ἐπαρχίαις ἀμείωτος καὶ καθ' ἅπαν τὸ ἀπὸ τοῦ προλαβόντος ἡμῶν φύλλου ὁκταήμερον ἡ ὑγεία, ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν κατοίκων ἐξηκολούθησε διατηρούμενη. Περί τῆς ἀσφαλείας, ἥτις ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἐκυμαίνετο καὶ ὅπως προβληματικὴ ἔνεκα τῆς ληστείας ἀπέβαινε, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἐπαγιώθη πλέον, ἐκκαθαρισθέντος ἐντελῶς τοῦ τόπου ἡμῶν τῶν ἐξ αὐτοῦ εἰς τὸν ληπτικὸν βίον ἀποδυνάμειν καὶ ἐν αὐτῷ ὡς ἐκ τῆς ὀρεινότητος τῶν μερῶν καὶ τῶν πολλῶν ἀποτάμνων καὶ δυσπροσέτιων θέσεων τὰς φωνεῖας τῶν ἐχόντων. Ἐμπνέουσι μὲν ἡμῖν αἱ ἐν τῷ ὁρωματικῷ μετὰ τῶν φίλων τῆς Βυρώπης συναγελαζόμεναι καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν εἰσδύλλουσαι συμμορίαι φόβους τινὰς περὶ διαταράξεως αὐτῆς, πλὴν, πεποιθότες εἰς τὴν δραστηρίαν ἐπαγούρησιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, πιστεύομεν, ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ ὁ τόπος ἡμῶν τὴν ἀτυχίαν νὰ ὑποστῇ νέας ληστοπραξίας· εἰς τὴν ἐπιμόνως δὲ καὶ ἐκ παντὸς μέσου ἐπιζητουμένην ἐξόντωσιν τῶν σωζομένων ἐτι,—